

[Borgbjerg.]

hvad der kan gøres for at skabe en Forbedring af disse Forhold; en fornuftig Omægning, som vi naturligvis saa langt fra har noget imod — tværtimod, de fleste af disse Lovforslag om Nedsættelser kan vi i og for sig godt acceptere; det er ikke min Sag at gaa i Enkeltheder, og der kan vel være saglige Indvendinger mod det ene og det andet Punkt, men naturligvis vil vi paa ingen Maade modsætte os, at urimelige Stempelafgifter, urimelige Retsafgifter, en urimelig Konsulatafgift nedsættes, paa ingen Maade. Det er en Ting for sig; men noget andet er denne Sammenkobling her; der er jo en Sammenkobling, en Paragraf i Ministerens Forslag siger udtrykkeligt, at Lettelserne af Stempelafgifterne og Retsafgifterne kobles sammen med Tobaksbeskatningens Forhøjelse, saaledes at hvis Tobaksbeskatningens Forhøjelse ikke gaar igennem, gennemføres disse Lettelser heller ikke; der er en bestemt Sammenkobling, fuldkommen i Strid med Aanden og Ordene i § 12 i Landmandsbankloven fra Foraaret.

Men der er en eneste Ting i den højtærede Finansministers Tale, som jeg er enig i; det er hans Slutningsudtalelse. Den maa jeg erklære mig enig med den højtærede Minister i, men der, maa jeg desværre sige, var hans eget Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Clausager, ikke enig med ham. I Slutningen af sin Tale sagde den højtærede Finansminister, at det vil

„altid være en Gene for et Erhverv at være underkastet denne Rationering, og derfor vil det være af stor Betydning, at den høje Rigsdag saa snart som muligt“

— *saa snart som muligt* —

„tager Stilling til de to Dækningslove, saaledes at Erhvervene kan vide, hvorledes de er stillet, og saaledes at man hurtigt, hvis Rigsdagen ikke vil fremme den ene af dem eller dem begge, kan hæve Rationeringsbestemmelserne“.

Ja vel, deri er jeg enig med den højtærede Minister; han siger, at hurtigst muligt bør Rigsdagen afgøre, om den vil fremme den ene Lov eller dem begge eller standse den ene eller standse dem begge, det maa vi afgøre af Hensyn til Erhvervene. Men Venstres ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Clausager, antydede, ja, han sagde ligefrem, at vi skulde sidde hele Vinteren og finde paa en ny Tobaksbeskatning — i fuldkommen Strid med Finansministerens Slutningsudtalelse. Da jeg nu ved, at det konservative Parti i hvert Fald gaar imod

Chokoladeskattens Forhøjelse, og da jeg ved, at der er almindelig Uvillie vistnok i alle Partier mod hele dette Skattekompleks, maa vi for Erhvervenes Skyld anbefale, og vi haaber at kunne vinde Tilslutning dertil, at man stemmer imod disse Lovforslags Overgang til anden Behandling. Dette Lovkompleks er et Misfoster fra den højtærede Regerings Side, det er ikke bedre værd, end at Halsen bliver drejet om paa det, hvis man ellers kan dreje Halsen om paa et Misfoster; det er ikke bedre værd, end at det bliver begravet hurtigst muligt. Det vil være til Gavn for Erhvervslivet her i Landet, og det vil i Virkeligheden være den humaneste Fremgangsmaade baade overfor dette Misfoster og overfor Faderen dertil.

Drachmann: Det er i Dag akkurat en Uge siden, det høje Folketing fik forelagt de Skattelovforslag, vi her behandler; og jeg maa i denne Anledning udtrykke en Beklagelse af, at Behandlingen ikke er fremskyndet, saaledes at denne Forsinkelse havde kunnet undgaas. Vi har jo Gang paa Gang hørt det nuværende Regeringsparti indvende mod de Konservative, naar vi agtede at stille Forslag om en samfundsgavnlig Told o. s. v., at vi vilde opkaste os til Diktatorer over Erhvervslivet, at vi med vore Forslag skabte Uro og Usikkerhedsmomenter. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at fremhæve, at den Fremgangsmaade, som den højtærede Venstregering følger og nu atter i Aar har fulgt, danner i Sandhed Rekord med Hensyn til at skabe Usikkerhed og Uro; og jeg maa, som sagt, begynde mine Bemærkninger med at beklage, at det Ønske om Hastighed, som man fra saa mange Sider har udtalt, og som ogsaa er udtalt af Regeringen, foreløbig har sat sig Spor i, at der er hengaaet en hel Uge fra Forelæggelsen her i Tinget til første Behandling i Dag. Tilmed er der — i saa Henseende viger Regeringen jo ikke tilbage — ogsaa i disse Skattelovforslag godt med Provisorier, Efterbeskatninger o. s. v.; der er en Begrænsning af Stempel- og Banderoleudleveringen, en Begrænsning, som man dog, saa vidt jeg forstaar Slutningen af § 4, kan købe sig fri for, hvis man gaar ind paa at betale det forelagte Lovforslags forhøjede Sats, altsaa en provisorisk gennemført Efterbeskatning. Alle disse Momenter gør, at jeg synes, man skulde have fremsat Forslaget før og fremskyndet Behandlingen, og alle disse Momenter gør ogsaa, at de mange Indvendinger, og jeg kan sige hule Indvendinger, der kommer fra Venstres Side imod